

Overijsselse Ombudsman

De X

Ons kenmerk	Contactpersoon	Datum	Bijlage(n)
2015 100	mw. mr. A.D. van Zeben	4 februari 2016	

Onderwerp

reactie op uw klacht

Geachte heer X,

De Overijsselse Ombudsman ontving uw klacht van 11 december 2015 over de gemeente Raalte op 14 december 2015. Wij vroegen nog nadere schriftelijke informatie van u en van de gemeente. Op 1 februari 2016 ontvingen wij van u nog meer aanvullende informatie.

Op basis van deze informatie heeft de ombudscommissie besloten uw klacht niet verder in behandeling te nemen en uw dossier te sluiten, omdat

- uw klacht ten dele kennelijk ongegrond is,
- de ombudscommissie ten dele niet bevoegd is en
- het ten dele om kwesties gaat die aan de rechter kunnen worden voorgelegd. Hieronder hebben wij een en ander gemotiveerd.

U wordt hierna aangeduid als verzoeker.

Bevoegdheid ombudscommissie

De gemeente heeft de klacht behandeld. Daarmee is de ombudscommissie bevoegd tot het doen van onderzoek.

Klacht

Verzoeker klaagt over:

- de forensenbelasting,
- overhangende takken en
- verkeersveiligheid op de zandweg.

Onderzoek

Doel van het onderzoek is om op basis van voorhanden feiten te beoordelen of de gedragingen van de gemeente tegenover verzoeker behoorlijk zijn.

Overijsselse Ombudsman

Overwegingen

Verzoeker klaagt ten dele over zaken die reeds eerder bij de ombudscommissie aan de orde zijn geweest (zie rapport 2015 041).

Klachtonderdeel 1: forensenbelasting

De ombudscommissie overwoog in rapport 2015 041 – kort weergegeven – het volgende.

Verzoeker heeft geen hoofdverblijf in de gemeente Raalte. Verzoeker betaalt daarom – in tegenstelling tot ingezetenen van de gemeente Raalte – forensenbelasting.

Belastingen, waaronder de forensenbelasting, worden geheven om de financieringsbehoefte van de gemeente te dekken. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeenteraad om de financiële middelen te verdelen. De ombudscommissie is niet bevoegd om onderzoek te doen naar de wijze waarop de gemeenteraad de financiële middelen verdeelt.

Het relaas van verzoeker in zijn klachtbrief van 11 december 2015 en de diverse aanvullingen daarop geven geen blijk van nieuwe feiten of omstandigheden die aanleiding geven om alsnog onderzoek te doen naar dit klachtonderdeel. Wat verzoeker overigens nog aanvoert, zoals toekomstige (buren)conflicten die zouden kunnen voortkomen uit het gevoerde beleid van de gemeente, is prematuur. Het openstellen van het recreatieterrein, waar verzoeker zijn recreatiewoning heeft, voor bijvoorbeeld kampvuurfeesten is een kwestie die valt onder het beleid van de gemeente. De ombudscommissie is niet bevoegd onderzoek te doen naar het beleid van de gemeente. Klachten over het beleid kan verzoeker voorleggen aan de gemeenteraad. Uit de stukken van verzoeker wordt opgemaakt dat hij over dit onderwerp al brieven stuurde naar de gemeente(raad).

Klachtonderdeel 2: overhangende takken

Volgens verzoeker heeft hij in 2015 de gemeente een aantal keren verzocht om overhangende takken op zijn terrein te verwijderen, maar daaraan wordt geen gevolg gegeven. Daarom heeft verzoeker een begin gemaakt om zelf de takken te laten snoeien. De rekening hiervoor wil de gemeente niet betalen.

In de klachtafhandelingsbrief van 18 november 2015 van de gemeente (klacht verzoeker van 7 oktober 2015) staat: “ Er is blijkbaar een voortdurend misverstand over de overhangende takken. De meldingen, waarvan (red. OO: verzoeker) aangeeft dat hij die in de loop van 2015 heeft gedaan, hebben mij (red. OO: behandelend medewerker) niet bereikt. Wij hebben een speciaal meldpunt openbare ruimte voor dit soort zaken op onze website.” In deze brief staat ook dat verzoeker een bedrag van € 719,95 claimde voor het verwijderen van takken. De gemeente stelt zich op het standpunt dat zij niet aansprakelijk is en dat de kosten zonder overleg en op eigen risico zijn gemaakt.

Blijkens het door verzoeker gemaakte overzicht kondigde de gemeente op 12 januari 2015 aan dat de eiken worden aangepakt. In februari 2015, zo schrijft verzoeker, worstelde hij met de wens van behoud van de eiken versus emoties jegens de gemeente.

Overijsselse Ombudsman

Zo ontstond bij verzoeker het idee om de gemeente een voorstel te doen voor het betalen van de grond in plaats van het weghalen van alle takken.

Volgens genoemd overzicht diende verzoeker op 19 maart 2015 een klacht in bij de gemeente over de overhangende takken en is een medewerker van de gemeente in mei 2015 ter plaatse de situatie komen beoordelen. Op 23 mei 2015, zo stelt verzoeker, heeft hij per e-mail de gemeente nogmaals het verzoek gedaan om overhangende takken te verwijderen en in oktober 2015 kondigde verzoeker volgens eigen zeggen aan dat hij de takken zelf zal gaan verwijderen; daarbij koos verzoeker ervoor om niet alle takken in één keer te verwijderen in verband met het risico voor de bomen. Verzoeker heeft daarom, naar zijn zeggen, hogere kosten gemaakt omdat machine en mankracht meerdere keren moesten worden ingehuurd. Op 22 december 2015 deed verzoeker een melding bij het meldpunt openbare ruimte. Verzoeker schrijft daarin onder meer “Alle overhangende takken boven dit perceel moeten binnen 180 dagen zijn verwijderd, anders zal dit op kosten van de gemeente alsnog plaatsvinden.”

In zijn brief aan de ombudscommissie van 28 januari 2016 ter aanvulling op de klacht schrijft verzoeker nog dat er onduidelijkheid in de communicatie is ontstaan, omdat er meerdere zaken (forensenbelasting, machtsmisbruik, verkeersveiligheid en emoties) door elkaar lopen en omdat hij zoveel mogelijk de eiken wilde sparen. Het is dus mogelijk – zo schrijft verzoeker – dat hij heeft gezegd “dat dit toch niet nodig was” of althans die indruk heeft gegeven. Hoe dan ook – zo schrijft verzoeker – de gemeente weet vanaf 19 maart 2015 dat de takken weg moeten.

Wanneer last wordt ondervonden van overhangende takken geldt het volgende.

Bepalingen in het Burgerlijk Wetboek geven de eigenaar van een naburig erf het recht om de overhangende takken te verwijderen. Voorwaarde hiervoor is wel dat men de eigenaar van de takken (van bomen of heesters) eerst aanmaant om dit zelf te doen. Als de eigenaar hier geen gehoor aangeeft, mag men gebruik maken van het “snoeirecht”. Van dit “snoeirecht” mag men overigens geen misbruik maken. Dit betekent bijvoorbeeld dat een boom/heester niet onherstelbaar beschadigd mag worden door de snoei. Er bestaat ook de mogelijkheid om bij de rechter verwijdering van de overhangende takken te eisen.

Of sprake is van het wegnemen van zonlicht zal veelal door de rechter bepaald moeten worden. Niet elke vorm van hinder is namelijk onrechtmatig. De rechtspraak geeft op dit punt aan, dat enige mate van schaduwwerking niet onrechtmatig is en dus in beginsel geaccepteerd moet worden.

Volgens ombudsprudentie mag van een gemeente worden verwacht dat zij adequaat en objectief tracht vast te stellen of een burger de door hem of haar ondervonden overlast van overhangende takken van bomen op gemeentegrond heeft te dulden. Zie ook het rapport van de Nationale ombudsman (rapport 2004/372) waarin onder meer wordt overwogen dat het van de omstandigheden van het concrete geval, in hun onderlinge samenhang bezien, zal afhangen of er sprake is van hinder gelet op de aard, ernst en duur van de overlast. Van de gemeente mag in dit verband wel worden verwacht dat zij adequaat en objectief tracht vast te stellen of verzoeker de door hem ondervonden overlast heeft te dulden.

Overijsselse Ombudsman

De ombudscommissie stelt vast dat de gemeente gevolg gaf aan de klacht van verzoeker over overhangende takken op zijn perceel door in mei 2015 ter plaatse de situatie te beoordelen en kennelijk vaststelde dat er niet zodanig sprake was van overlast/ hinder dat de takken moesten worden gesnoeid. Daarmee is de klacht van verzoeker dat de gemeente geen gevolg gaf aan zijn klacht over overhangende takken ongegrond.

Uit het relaas van verzoeker maakt de ombudscommissie op dat verzoeker nog steeds van mening is dat de takken moeten worden gekapt.

De ombudscommissie is – zoals hierboven uiteen gezet - niet de aangewezen instantie om te beoordelen of de hinder die verzoeker ondervindt rechtmatig is en – in het verlengde daarvan - of verzoeker zijn onkosten voor het kappen/snoeien kan verhalen op de gemeente. Dit oordeel is voorbehouden aan de rechter.

De ombudscommissie concludeert wat betreft mogelijke miscommunicatie/misverstand tussen verzoeker en de gemeente dat deze kennelijk te wijten is – zoals verzoeker zelf ook aangeeft - aan de hoeveelheid van klachten van verzoeker over allerlei onderwerpen in verband met de recreatiewoning van verzoeker en aan het feit dat verzoeker zoveel mogelijk de eiken wilde sparen, waardoor het volgens verzoeker “mogelijk is dat hij heeft gezegd dat dit toch niet nodig was of althans die indruk heeft gegeven”. Daarmee is de klacht van verzoeker ook op dit punt ongegrond.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat verzoeker op andere wijze dan via het meldpunt openbare ruimte heeft aangegeven dat hij takken wilde laten verwijderen. Deze ‘meldingen’ hebben de gemeente wel bereikt en daarop is gereageerd.

Klachtonderdeel 3: verkeersveiligheid

De ombudscommissie overwoog in rapport 2015 041 – kort weergegeven – het volgende. Verzoeker vindt de zandweg gevaarlijk voor onder meer fietsers, nu deze weg intensief wordt gebruikt vanwege de permanente bewoning. Volgens verzoeker moet de weg 100% veilig worden gemaakt voor fietsers.

Volgens vaste jurisprudentie houdt de op de gemeente rustende onderhoudsverplichting geen garantie in dat de weggebruiker er op mag rekenen dat iedere openbare weg in een perfecte staat van onderhoud verkeert en altijd toegankelijk is. Evenmin kan aan die onderhoudsverplichting de verwachting worden ontleend dat de wegbeheerder voor elk type weg dezelfde normen zal moeten hanteren. De wegbeheerder mag juist differentiëren in het plegen van onderhoud al naar gelang de functie die de weg heeft, waarmee ook de weggebruiker rekening dient te houden. Bij de onderhoudsverplichting voor een zandweg spelen de omgeving van die zandweg, de mate waarin van die weg gebruik wordt gemaakt en het verwachtingspatroon dat de weggebruiker heeft ten aanzien van de hoedanigheid van die weg een rol, waartegen het gepleegde onderhoud dient te worden afgezet.

In dit licht bezien is het voor eigen risico van verzoeker als hij besluit om in de winter met bagage op de fiets na 19.00 uur over de betreffende weg te fietsen, zoals verzoeker schrijft in zijn klachtbrief van 11 december 2015.

Overijsselse Ombudsman

Conclusie en oordeel

Klachtonderdeel 1. : ongegrond, omdat de ombudscommissie daarover al eerder een oordeel heeft gegeven en ook niet gebleken is van nieuwe feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden leiden. Voor het overige is de ombudscommissie niet bevoegd, omdat de argumenten van verzoeker gaan over het beleid van de gemeente.

Klachtonderdeel 2. : ongegrond wat betreft het geen gevolg geven aan de klacht over overhangende takken.

De kwestie van het al dan niet verwijderen van overhangende takken kan worden voorgelegd aan de rechter, evenals een claim voor gemaakte verwijderingskosten. De ombudscommissie is niet bevoegd hierover een bindende uitspraak doen.

Klachtonderdeel 3. : ongegrond, omdat verzoeker als weggebruiker een eigen verantwoordelijkheid heeft om in de winter als het donker is met bagage op de fiets over een zandweg te rijden.

Met dit oordeel sluiten wij uw dossier. Een kopie van deze brief sturen wij naar de gemeente Raalte.

Met vriendelijke groet,

Overijsselse Ombudscommissie

P. Jansen, voorzitter

mw. mr. A.D. van Zeben, onderzoeker/rapporteur